

เรื่องมหัศจรรย์

รัตนา นาดิ

R12010

ดิฉันชื่อ น.ส. รัตนา นาดิ (ไก่) เกิดเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๑ อายุ ๒๙ ปี ที่ ต.กอนาง อ.ท่าบ่อ จ.หนองคาย ปัจจุบันทำงานที่นคร จ.ปทุมธานี ขอเล่าสิ่งมหัศจรรย์ ปาฏิหาริย์ที่เกิดขึ้นกับชีวิตของดิฉันให้หลวงพ่อฟังนะคะ

ชีวิตดิฉันยิ่งกว่าหนังยิ่งกว่าละคร ตอนคุณพ่อเป็นหนุ่ม คุณพ่อเจ้าชู้มีเมียหลายคน ดิฉันมีแม่ ๒ คน แม่ที่ตั้งท้องและให้กำเนิด จากดิฉันไปด้วยความจำเป็น ตั้งแต่ดิฉันอายุได้ ๑ เดือนเท่านั้น ทิ้งดิฉันไว้ให้เมียหลวงเลี้ยง ท่านก็รักดิฉันมากเหมือนเลือดในอก เลี้ยงด้วยความรักมาตลอด ดิฉันจำความได้ว่าก็เห็นแม่คนนี้เท่านั้น พ่อกับแม่ไม่เคยพูดให้ดิฉันฟังเลย กลัวว่าดิฉันจะมีปมด้อย และดิฉันก็ไม่เคยถาม รู้จากคนอื่นที่แอบพูดให้ฟังตอนที่ดิฉันเป็นเด็กเล็ก ๆ แต่ดิฉันก็ไม่ได้ใส่ใจอะไร

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ๒๙ ปี ดิฉันไม่เคยได้ข่าวคราว ไม่เคยเห็นหน้าแม่เลย ไม่รู้ว่าแม่อยู่ที่ไหน มีชีวิตอยู่หรือเปล่า ดิฉันแทบลืมไปแล้วว่ามีแม่อีกคน

ดิฉันได้มาปฏิบัติธรรม เข้ารับกรรมฐานที่วัดอัมพวัน ทำให้ได้พบแสงสว่างของธรรมะ เป็นเพราะพระเดชพระคุณของหลวงพ่อ, แม่ใหญ่, แม่ครู และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ทำให้ดิฉันคิดถึงแม่ที่จากไปโดยที่ไม่เคยคิดมาก่อน ไม่เคยรู้ข่าวคราว ดิฉันได้เข้าปฏิบัติธรรมที่วัดอัมพวัน ๖ ครั้งแล้วคะ ล่าสุดคือวันที่ ๘ - ๑๒ สิงหาคม ๒๕๔๐ ซึ่งตรงกับ “วันแม่” และสิ่งที่ไม่คาดคิดก็เกิดขึ้นตอนที่ดิฉันนั่งแม่เมตตา วันที่ ๑๒ สิงหาคม เป็นวันที่ดิฉันจะเดินทางกลับ ดิฉันคิดถึงแม่ที่จากไป แม่อยู่ไหน แม่ยังมีชีวิตอยู่หรือเปล่า อยากพบแม่เหลือเกิน อยากกอดแม่ อยากกราบแม่ อยากจะตอบแทนพระคุณแม่บ้าง ดิฉันร้องไห้ นั่งรถกลับก็คิดถึงแต่แม่ ดิฉันมีความตั้งใจที่จะติดตามหาแม่ ดิฉันรื้อนรันทุนทุรายอยากจะได้พบแม่มาก สวดมนต์ให้พระแม่ส่วนกุศลให้แม่ทุกคืน ร้องไห้ น้ำตาแทบเป็นสายเลือด ดิฉันไม่เข้าใจว่าทำไมถึงรื้อนรันทุนอยากพบแม่ถึงขนาดนี้

ดิฉันตัดสินใจกลับบ้านเกิดที่หนองคาย ตอนเย็นวันที่ ๑๒ สิงหาคม เพื่อจะถามพ่อกเกี่ยวกับแม่ที่จากไป ดิฉันไม่เคยถามพ่อเลย วันนั้นดิฉันตัดสินใจถามพ่อว่า แม่นามสกุลอะไร ตา ยาย ชื่ออะไร มีญาติบ้างไหม พ่อร้องไห้ เกิดมาดิฉันไม่เคยเห็นพ่อร้องไห้ แต่แล้วพ่อก็ไม่รู้จะอะไรเกี่ยวกับแม่เลย รู้แต่เพียงว่าแม่จากดิฉันไปไม่นาน แม่แต่งงานใหม่กับตำรวจ แล้วย้ายมาอยู่ที่กรุงเทพฯ ดิฉันหมดหวังที่จะตามหาแม่ แต่ดิฉันก็ตั้งใจที่รู้ว่าแม่แต่งงานใหม่ คงมี

ความสุขไปแล้ว ปานนี้คงเป็นคุณหญิง คุณนายไปแล้ว ดิฉันไปถามหมอต้าแยกที่ทำคลอด ดิฉัน ยายหมอต้าแยกก็ร้องไห้แต่ก็ไม่รู้จะไรอีก ดิฉันไม่กล้าที่จะถามแม่ที่เลี้ยงดิฉันมา กลัวว่าแม่จะเสียใจ แต่ในที่สุดแม่ที่เลี้ยงดิฉันมาก็รู้จนได้ ว่าดิฉันถามถึงแม่ที่ให้กำเนิด แม่ร้องไห้ มากเลย คงนึกไม่ถึงว่าดิฉันจะถามจะพูดเรื่องนี้ เพราะเวลาผ่านไปมาถึง ๒๙ ปีแล้ว ต่างคนก็ ตามลืมเรื่องนี้ไปแล้ว

ดิฉันกลับจากหนองคายวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๐ มาทำงานปกติโดยหมดหวัง และไม่ตั้งใจที่จะตามหาแม่อีกแล้ว เพราะไม่รู้เลยว่าแม่อยู่ที่ไหน แต่ดิฉันก็ตั้งใจคิดว่าแม่ต้องมีความสุขแน่ ๆ เพราะได้แต่งงานกับตำรวจ แม่คงไม่ลำบาก

ตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา วันที่ ๒๗ -๒๙ สิงหาคม ดิฉันสวดมนต์มากขึ้น สวดเช้าเย็น ถึงแม้ว่าดิฉันจะถูกกิเลสมารรังควาน ความขี้เกียจ ง่วงนอน ท้อแท้ หมดกำลังใจในการทำ ความดี ความดีทำยากมาก ยากเหลือเกิน ต้องฝืน ต้องอดทน ต้องต่อสู้เพื่อเอาชนะมาร ยากมากคะ มารในใจคอยบอกว่า สวดมนต์ทำไม ปฏิบัติทำไม ทำไมต้องมาทนเจ็บทนปวด ดุสิคนอื่นไม่เห็นได้ทำ เขาทำผิดศีล เขาทำชั่วเขาก็พากันมีความสุข นั่นคือใจมาร ในที่สุดดิฉัน ก็เอาชนะมารนั้นได้อย่างทุลักทุเล

ดิฉันสวดมนต์พาหุงมหากาธุณโก คาถาชินบัญชร อิติปิโสเท่าอายุ แล้วก็นั่งสมาธิ ๑๕ - ๓๐ นาที ทำได้ไม่ค่อยดีนัก ยวบหนอ พองหนอ ก็ไม่ชัด แต่ด้วยความศรัทธาอย่างแรงกล้า ดิฉันก็ต้องทำ ทำเพื่อแม่ แล้วแม่เมตตาให้แม่ “แม่จำ แม่ให้กำเนิดลูกมา แล้วจากลูกไป แม่ อยู่แห่งหนตำบลใด ดิฉันคิดถึงแม่เหลือเกิน ด้วยอำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย พุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ พร้อมทั้งผลทาน ผลศีล ผลภาวนา อาณิสสส์ในการเจริญวิปัสสนา กรรมฐานของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอแผ่ส่วนกุศลนี้ให้แม่ ขอให้แม่มีความสุข มีสุขภาพ แข็งแรงและอบอุ่น ด้วยแรงบุญนี้ช่วยดลบันดาลใจให้คิดถึงลูกคนนี้บ้าง ลูกที่แม่จากไปแล้ว ไม่เคยส่งข่าวคราว ให้แม่คิดถึงลูกบ้าง สิ่งศักดิ์สิทธิ์ช่วยดลบันดาลให้แม่ตามหาดิฉันบ้าง ดิฉันคิดถึงแม่เหลือเกิน อยากเห็นหน้าแม่ อยากกอดแม่ อยากกราบแม่ อยากตอบแทน พระคุณแม่บ้าง ช่วยให้ดิฉันได้พบกับแม่ด้วยเทอญ”

หลวงพ่อกะ เหมือนอาณิสสส์ผลบุญทันตา พ่อดิฉันโทรทางไกลมาจากหนองคาย บอก ว่าตอนเย็นที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๐ มีรถตู้ ๑ คัน รถปิ๊กอัพ ๑ คัน บรรทุกคนเต็ม เข้าไปถาม แม่ที่เลี้ยงดิฉันมา เขาบอกว่ามาตามหาพี่สาวชื่อไก่ ลูกพ่อพร มีผู้ชาย ๒ คน คนหนึ่งเป็น หมอ อีกคนหนึ่งเป็นนายทหารเรือ และมีผู้หญิงตั้งท้องอีกคน หลวงพ่อกะเหมือนปาฏิหาริย์

ทั้ง ๓ คน เป็นน้องของดิฉันหมดเลย น้องที่เกิดจากพ่อใหม่ แต่แม่ฉันได้เสียชีวิตไปแล้ว ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๕ “แม่สั่งน้อง ๆ ไว้ว่า มีพี่สาวอีกคนให้ไปตามหาด้วย!”

เหมือนฝัน เหมือนปาฏิหาริย์ ดีใจที่สุดที่น้องเขาตามหาพี่คนนี้ และเสียใจที่สุดที่ไม่มีแม่แล้ว แม่จากดิฉันไปแล้ว ดิฉันร้องไห้มากเท่าไรบอกไม่ได้ แต่ร้องมากเหลือเกิน สงสารแม่ ความหวังที่จะได้พบหน้าแม่ กอดแม่ กลับกลายเป็นว่าจะต้องไปกราบอัฐิของแม่เสียแล้ว แม่ที่เลี้ยงดิฉันมาได้ให้รูปของดิฉันพร้อมเบอร์โทรศัพท์ให้น้องไปด้วยค่ะ

วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๐ น้องชายที่เป็นหมอได้โทรศัพท์มาหาดิฉันที่ทำงานแล้วค่ะ ดิฉันดีใจมาก ดีใจจนร้องไห้ บอกความรู้สึกไม่ได้จริง ๆ ค่ะ ดิฉันจะกลับบ้านไปพบน้อง ๆ จะไปทำบุญให้แม่ ดิฉันคงจะต้องตั้งใจปฏิบัติธรรมให้มากขึ้น เพื่อที่จะอุทิศส่วนกุศลให้แม่มีความสุข

หลวงพ่อกะ ละครชีวิตที่ดิฉันและอีกหลาย ๆ คนแสดงช่วงวันหยุดเหลือเกิน เป็นละครชีวิตแสนเศร้า ไม่นึกไม่ฝันว่าจะมีน้อง ไม่คิดว่าแรงอธิษฐาน อานิสงส์ผลบุญจะตอบสนองถึงเพียงนี้ ทั้ง ๆ ที่หมดความหวังสิ้นหวังแล้ว